

Skizzer fra Corvetten „Heim-
dals“ Middelhavstogt.

IV.

Den 3die December forløbe vi Algier, og efter 10 Dages mæsommelig Seilads naaede vi Gibraltar.

Denne forunderlige Klippe hæver sig overalt næsten lodret i Veiret, og Forbindelsen med Spanien mod Nord er saa lav, at den allerede i meget ringe Afstand viser sig som en Ø; kun den vestlige Side falder nogenlunde jævnt af, og kun her har Naturen tilladt at anlægge en By. Klippen er mod Vest begrænset af den store rummelige Bugt, som Middelhavet sender ind, og ved hvis vestlige Bred Algeziras ligger. Gibraltar hed i Oldtiden Calpe, og dette Forbjerg, i Forening med det paa Afrikas Kyst ligeoverfor liggende Abula, kaldtes under eet Herculesstøtterne. Først i Aaret 710 begyndte dette vigtige Punkt egentlig at spille en Rolle i Historien, som vi ganske fortelig skulle omtale. Det var Vestgothernes sidste Konge Roderik, som ved sin stændige Dyrkelse imod en anseet Adelsmands, Statholderen i Ceuta's Datter, gav Anledning til, at Faberen sammensvør sig med flere Mægtige imod ham og søgte Hjælp i Afrika. Den arabiske Feltherre Tarif, efter hvem Klippen senere fik Navn, gjorde da med 500 Mand Indfald i Landet og vendte tilbage saa rigt belæstet med Bytte, at det ikke varede længe end til det følgende Aar, da en Armee paa 12000 Mand, atter under Tarif's Anførsel, landede i Bugten. Det kom efter flere smaa Stærmplyer til et afgørende Slag ved Xeres de la Frontera, hvorved det vestgothiske Rige og dermed Gibraltar kom i Arabernes Besiddelse. Først i 1309 blev det erobret af Kong Ferdinand af Castilien og forblev nu i Spaniernes Besiddelse

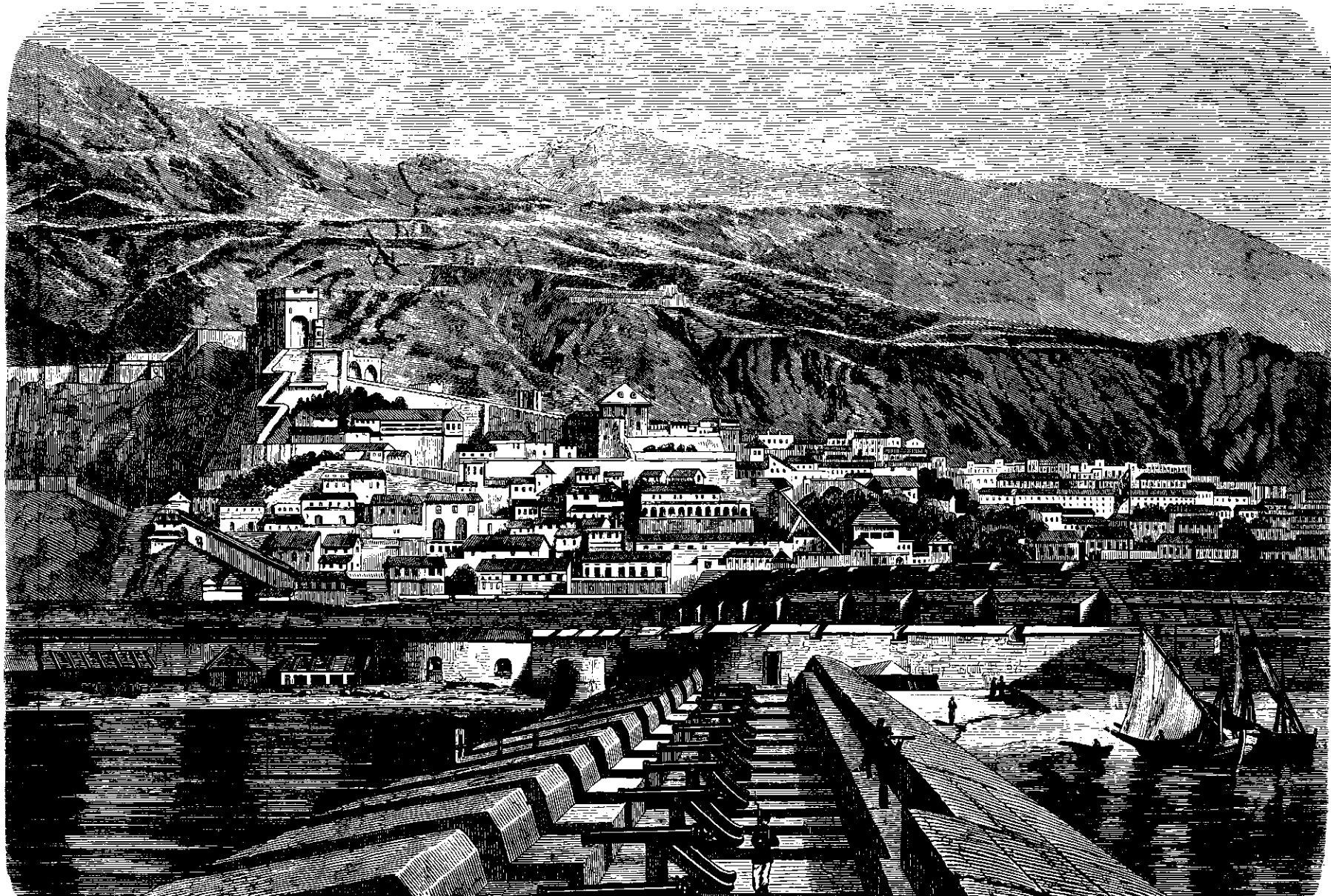
Erkebisp Absalon. (Kultegning af Professor Constantin Hansen.)

indtil 1333, da Maurerne tilbageerobrede det; først i Aaret 1462 lykkedes det Spanien igjen at komme i Besiddelse af Fæstningen. Denne gif nu en lang Fredsperiode imøde, og i den indaae man dette Punkts Vigtighed; den berømte Keiser Karl V. undlod heller ikke med Kraft at arbejde paa Fæstningsværkenes Udvidelse og Forbedring, og benyttede sig med Held af de gunstige Forhold, Naturen her har givet.

I Aaret 1704 erobrede Engländerne Gibraltar i den spanske Arvefølgekrig. Fæstningen blev angrebet fra Søfiden, men overgav sig snart uden at gjøre nogen synnerlig Modstand. Dog begyndte Spanierne fort efter en Beleiring, og det var først den engelske Flaade, som ankom 1705, der fikrede Engländernes Herredømme. 1727 begyndte Spanierne atter en haard, men frugtesløs Beleiring; 1760 var Fæstningen meget nær faldet i deres Hænder som en Følge af Mytteri blandt Garnisonen. 1779-83 blev Gibraltar atter et Stridspunkt mellem England og Spanien, og denne gang førte Fjendtlighederne til den bekendte Beleiring, da General Elliot med en Besætning af 7000 Mand forsvarede Fæstningen imod 47 Linieskibe, 10 flydende Batterier, foruden en utalig Mængde Fregatter og mindre Skibe, Batterier fra Landfiden og en Armee paa 40,000 Mand.

Siden Freden 1783 har man nu stadigt arbejdet paa Fæstningens Forbedring og med nyere Anstregelser og Befølsning gjort den uindtagelig.

Gibraltar er, som anført, steil og utilgængelig fra Østfiden. Langs Syd- og Vestfiden er den forsvaret ved en fortløbende Vold, som er aldeles tæt beplantet med Kanoner, og bag denne er overalt paa Klippen anlagt Batterier.

Prospect of Gibraltar.